

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 13.1.2012

COM(2012) 2 final

2012/0001 (NLE)

Propunere de

REGULAMENT AL CONSILIULUI

de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 în ceea ce privește regimurile speciale pentru persoanele impozabile nestabilite care prestează servicii de telecomunicații, servicii de radiodifuziune și de televiziune sau servicii electronice către persoane neimpozabile

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

Motivele și obiectivele propunerii

Conform articolului 397 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului¹ (denumită în continuare „Directiva TVA”), „Consiliul, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei, adoptă măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentei directive”.

În acest sens, Consiliul a adoptat Regulamentul (UE) nr. 282/2011 al Consiliului², care prevede norme obligatorii privind aplicarea anumitor dispoziții ale Directivei TVA și care – între altele – a conferit securitate juridică unui număr de orientări neobligatorii aprobate de Comitetul TVA începând din 1977.

O mare parte din Regulamentul (UE) nr. 282/2011 se compune din dispoziții legate de adoptarea Directivei 2008/8/CE³. Articolul 5 din această directivă conține modificări legislative referitoare la regimurile speciale pentru serviciile de telecomunicații, de radiodifuziune și de televiziune sau pentru serviciile electronice prestate persoanelor neimpozabile de către prestatori care nu sunt stabiliți în statul membru de impozitare. Regulamentul (UE) nr. 282/2011 nu prevede în prezent nicio măsură de punere în aplicare referitoare la aceste dispoziții care vor intra în vigoare în 2015. Prin urmare, este necesar să se adapteze regulamentul menționat în vederea stabilirii unor norme obligatorii privind aplicarea dispozițiilor respective ale Directivei TVA.

Aceste măsuri trebuie adoptate de Consiliu cât mai curând posibil și, în orice caz, până la jumătatea anului 2012, pentru a permite Comisiei și statelor membre să convină asupra specificațiilor funcționale și tehnice ale sistemelor IT care trebuie create în vederea punerii în aplicare a acestor regimuri speciale.

Măsurile propuse se referă numai la acele aspecte (definiții, domeniul de aplicare al regimurilor, obligațiile de raportare, identificarea, excluderea, declarațiile de TVA, moneda, plățile, registrele) pentru care este necesară o înțelegere comună înainte de proiectarea sistemelor IT. Alte măsuri, referitoare, în special, la determinarea locului în care este stabilit clientul, vor fi propuse de Comisie într-o etapă ulterioară.

Este necesară numai modificarea secțiunii 2 a capitolului XI din Regulamentul (UE) nr. 282/2011.

Contextul general

Pentru a se ține seama de modificările aduse normelor care reglementează locul de prestare, la 1 ianuarie 2015 vor intra în vigoare o serie de modificări substanțiale ale Directivei TVA,

¹ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, 11.12.2006, p.1).

² Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului din 15 martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (reformare) (JO L 77, 23.3.2011, p. 1).

³ Directiva 2008/8/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește locul de prestare a serviciilor (JO L 44, 20.2.2008, p. 11).

referitoare la regimurile speciale pentru persoanele impozabile nestabilite, care prestează servicii de telecomunicații, de radiodifuziune și de televiziune sau servicii electronice către persoane neimpozabile (așa-numitul „mini-ghișeu unic”). În cazul mini-ghișeului unic, prestatorul utilizează un portal web în statul membru în care este identificat, pentru a declara TVA datorată în alte state membre pentru prestarea de astfel de servicii către consumatori privați. Un regim pentru întreprinderile din afara UE care prestează servicii electronice este deja în vigoare.

În urma modificărilor, acest regim pentru întreprinderile din afara UE, care se aplică în prezent numai în cazul prestării de servicii electronice, va fi extins la serviciile de telecomunicații, de radiodifuziune și de televiziune. În același timp, un al doilea regim special, care acoperă aceleași tipuri de servicii, va fi introdus pentru întreprinderile din UE.

Aceste modificări legislative vor conduce la o extindere semnificativă a domeniului de aplicare a actualului mini-ghișeu unic și, în consecință, un număr considerabil mai mare de persoane impozabile vor avea opțiunea de a utiliza unul din regimurile speciale. Acest fapt reprezintă o provocare atât pentru administrațiile fiscale, cât și pentru întreprinderi, ca urmare a necesității de a institui practici administrative și sisteme IT care să respecte viitoarele cerințe juridice.

Pentru a asigura securitatea juridică, este necesar să se stabilească norme clare și obligatorii privind aplicarea dispozițiilor din directiva TVA care se referă la regimurile speciale pentru persoanele impozabile nestabilite care prestează servicii de telecomunicații, de radiodifuziune și de televiziune sau servicii electronice către persoane neimpozabile și care vor intra în vigoare la 1 ianuarie 2015. Dispozițiile actuale din Regulamentul (UE) nr. 282/2011 care privesc mini-ghișeul unic vor deveni caduce după 31 decembrie 2014. Secțiunea 2 a capitolului XI din Regulamentul (UE) nr. 282/2011 trebuie, prin urmare, înlocuită cu un nou set unic de măsuri de punere în aplicare care să acopere atât regimul special pentru întreprinderile din UE, cât și pe cel pentru întreprinderile din afara UE, și să se aplice de la 1 ianuarie 2015.

2. REZULTATELE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRII IMPACTULUI

Consultarea părților interesate

În vederea identificării domeniilor în care ar fi necesare măsuri de punere în aplicare pentru a se asigura o aplicare comună a dispozițiilor Directivei TVA, statele membre au fost amplu consultate în cursul unui seminar Fiscalis și al unei reuniuni a Grupului de lucru nr. 1. Schimburi de opinii cu reprezentanți ai întreprinderilor au avut loc și în cadrul Grupului de experți economici pentru TVA.

Obținerea și utilizarea avizului experților externi

Nu a fost necesar avizul experților externi.

Evaluarea impactului

Măsurile în cauză sunt de natură pur tehnică și privesc numai stabilirea modului de aplicare a dispozițiilor adoptate de Consiliu. Prin urmare, nu este necesară o evaluare a impactului.

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

Principiul subsidiarității

Principiul subsidiarității se aplică în măsura în care propunerea nu intră în sfera competenței exclusive a UE. Obiectivele propunerii nu pot fi realizate în măsură suficientă de către statele membre. Chiar dacă statele membre au competența de transpunere a legislației UE, este esențial ca dispozițiile și modificările introduse să fie transpuse în legislațiile naționale în mod coordonat, pentru a se evita eventualitatea ca norme de aplicare divergente adoptate de statele membre să creeze un obstacol în calea bunei funcționari a sistemului mini-ghișeului unic. Din motivele expuse mai sus, numai o acțiune a UE poate asigura tratamentul egal al întreprinderilor și al cetățenilor în Uniunea Europeană. Prin urmare, propunerea respectă principiul subsidiarității.

Principiul proporționalității

Modificarea Regulamentului (UE) nr. 282/2011 al Consiliului este necesară în vederea adaptării sale la dispozițiile respective din Directiva TVA, care se vor aplica de la 1 ianuarie 2015. Noile dispoziții sunt legate de Directiva 2008/8/CE de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește locul de prestare a serviciilor. Aceste măsuri sunt necesare pentru punerea în aplicare a Directivei TVA.

Prin urmare, propunerea respectă principiul proporționalității.

Propunere de

REGULAMENT AL CONSILIULUI

de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 în ceea ce privește regimurile speciale pentru persoanele impozabile nestabilite care prestează servicii de telecomunicații, servicii de radiodifuziune și de televiziune sau servicii electronice către persoane neimpozabile

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată⁴, în special articolul 397,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Directiva 2006/112/CE, modificată prin Directiva 2008/8/CE⁵, prevede că, de la 1 ianuarie 2015, toate serviciile de telecomunicații, de radiodifuziune și de televiziune și toate serviciile electronice trebuie impozitate în statul membru în care clientul este stabilit, sau are domiciliul stabil sau reședința obișnuită (denumit în continuare „stat membru de consum”), indiferent de locul în care este stabilită persoana impozabilă care prestează aceste servicii.
- (2) Pentru a facilita respectarea obligațiilor fiscale în cazul în care astfel de servicii sunt prestate către persoane neimpozabile, a fost instituit un regim special pentru persoanele impozabile stabilite în Comunitate, dar într-un alt stat membru decât cel în care sunt prestate serviciile (denumit în continuare „regimul UE”). În mod similar, regimul special pentru persoanele impozabile care nu sunt stabilite în Comunitate, aflat în prezent în vigoare, trebuie extins pentru a acoperi toate serviciile respective (denumit în continuare „regimul non-UE”). Astfel, persoanele impozabile nestabilite ar trebui să poată desemna un stat membru de identificare, ca punct de contact electronic unic pentru identificarea în scopuri de TVA (taxa pe valoarea adăugată) și pentru declarația de TVA.
- (3) În cadrul regimului UE, o persoană impozabilă având sedii comerciale în mai multe state membre ar trebui să poată desemna oricare dintre statele membre în cauză ca stat membru de identificare, cu excepția cazului în care persoana respectivă are sediul activității sale economice în Comunitate. În acest caz, trebuie să se asigure faptul că

⁴ JO L 347, 11.12.2006, p. 1.

⁵ JO L 44, 20.2.2008, p. 11.

statul membru de identificare este statul membru în care persoana impozabilă și-a stabilit activitatea economică.

- (4) Pentru a evita sarcinile disproporționate pentru persoanele impozabile care utilizează regimul UE, trebuie să se clarifice faptul că, dacă persoana impozabilă a indicat un anumit stat membru ca stat membru de identificare, aceasta încetează să mai fie obligată prin decizia respectivă, odată ce nu mai are un sediu comercial fix în statul membru respectiv.
- (5) Serviciile de telecomunicații, de radiodifuziune și de televiziune și serviciile electronice prestate în statele membre în care persoana impozabilă și-a stabilit sediul activității economice sau are un sediu comercial fix nu sunt incluse în niciunul din regimurile speciale. Trebuie să se specifice clar că prestările respective trebuie declarate direct statului membru în cauză.
- (6) Deoarece ambele regimuri speciale sunt opționale, o persoană impozabilă nestabilă poate, în orice moment, să ia decizia de a nu mai utiliza regimul. Este necesar să se stabilească de când intră în vigoare o astfel de decizie.
- (7) Trebuie să se specifice clar că statele membre trebuie să permită oricărei persoane impozabile să utilizeze regimul UE, în cazul în care clientul este stabilit, sau are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în orice stat membru, altul decât cele în care persoana impozabilă și-a stabilit sediul activității economice sau are un sediu comercial fix.
- (8) Pentru a menține la zi datele de înregistrare din baza sa de date, statul membru de identificare se bazează pe informațiile primite de la persoana impozabilă. Pentru a asigura actualizarea fără întârziere a bazelor de date, este necesar să se stabilească un termen limită în cadrul căruia persoana impozabilă trebuie să comunice orice informații relevante cu privire la începerea, încetarea sau modificarea activităților incluse în regimul special.
- (9) Înainte ca o persoană impozabilă nestabilă să poată utiliza unul din regimurile speciale, acestea trebuie să i se alocă un număr de identificare în scopuri de TVA. Pentru a preveni utilizarea retroactivă de către persoanele impozabile deja identificate în scopuri de TVA, este necesar să se clarifice momentul de la care se aplică regimurile speciale.
- (10) Pentru a evita orice conflicte de jurisdicție între statele membre, trebuie să se specifice ce stat membru poate să excludă o persoană impozabilă de la utilizarea unui regim special, momentul în care statul membru respectiv trebuie să ia o astfel de decizie și momentul de la care această decizie intră în vigoare.
- (11) Trebuie să se clarifice cazul în care se poate considera că o persoană impozabilă nestabilă care utilizează unul din regimurile speciale și-a încetat activitățile în cadrul regimului respectiv. Trebuie să se clarifice, de asemenea, ce anume constituie nerespectare repetată din partea persoanei impozabile nestabilite.
- (12) Pentru a promova respectarea regimurilor speciale și a evita sarcini inutile pentru autoritățile fiscale, unei persoane impozabile excluse de la unul din regimurile speciale

din cauza neîndeplinirii repetate trebuie să i se refuze, pentru o anumită perioadă, intrarea în oricare din aceste regimuri.

- (13) Dacă o persoană impozabilă este exclusă de la unul din regimurile speciale, trebuie să se specifice clar faptul că toate obligațiile fiscale trebuie achitate la autoritățile fiscale ale statului membru de consum în cauză, inclusiv orice rectificări ale declarațiilor de TVA depuse anterior în cadrul regimului special, sau orice plăți ale TVA aferente acestor declarații.
- (14) Fiecare perioadă de declarare trebuie tratată separat, astfel încât să se faciliteze controlul de către statele membre de consum, iar modificările trebuie operate numai asupra declarației de TVA în cauză. De asemenea, trebuie să se specifice clar faptul că sunt posibile mai multe modificări succesive ale aceleiași declarații de TVA.
- (15) Din motive de control, este oportun să se solicite depunerea de către persoana impozabilă nestabilă a unei declarații de TVA în statul membru de identificare, chiar și atunci când nu au fost prestate servicii în cursul perioadei de declarare. În ceea ce privește conținutul acesteia, este necesar să se clarifice faptul că trebuie declarată valoarea exactă a TVA, fără rotunjiri în plus sau în minus.
- (16) În ceea ce privește modificările declarației de TVA, este necesar să se stabilească un termen limită până la care declarația trebuie modificată de statul membru de identificare la cererea persoanei impozabile nestabile. În orice caz, statele membre de consum trebuie să poată accepta informațiile relevante provenind direct de la persoana impozabilă sau să poată solicita informațiile respective direct acesteia și să procedeze la calculul TVA.
- (17) Dacă statul membru de identificare nu a adoptat moneda euro ca monedă unică, persoana impozabilă nestabilă trebuie să fie supusă, prin decizia statului membru respectiv, unei obligații în ceea ce privește moneda în care trebuie efectuate toate declarațiile de TVA în cadrul regimurilor speciale.
- (18) Pentru o mai bună alocare a plăților, trebuie să se asigure faptul că sumele plătite cu titlu de TVA în cadrul regimurilor speciale sunt specifice declarației de TVA depuse. Orice modificări ulterioare ale sumelor plătite trebuie efectuate numai cu referire la declarația în cauză și nu trebuie alocate altei declarații sau efectuate prin ajustarea unei declarații ulterioare.
- (19) În caz de neplată, de plăți insuficiente sau de plăți în exces efectuate de persoana impozabilă nestabilă și cu privire la dobânzi, penalități și alte cheltuieli accesorii, este important să se specifice obligațiile statului membru de identificare și, respectiv, ale statelor membre de consum, pentru a se facilita colectarea TVA și a se asigura faptul că este plătită suma corectă pentru serviciile prestate în cadrul regimurilor speciale.
- (20) Registrele ținute de persoanele impozabile nestabile trebuie să fie suficient de detaliate. Trebuie să se stabilească nivelul minim de detaliu cerut pentru aceste registre.
- (21) Pentru a facilita implementarea regimurilor speciale și pentru ca serviciile prestate începând cu 1 ianuarie 2015 să poată fi incluse în aceste regimuri, persoanele

impozabile nestabilite trebuie să poată depune datele lor de înregistrare în statul membru pe care l-au desemnat ca stat membru de identificare, începând deja cu 1 octombrie 2014.

(22) Prin urmare, Regulamentul (UE) nr. 282/2011 trebuie modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

În Regulamentul (UE) nr. 282/2011,

secțiunea 2 din capitolul XI se înlocuiește cu următorul text:

„SECȚIUNEA 2

**REGIMURI SPECIALE PENTRU PERSOANELE IMPOZABILE NESTABILITE CARE
PRESTEAZĂ SERVICII DE TELECOMUNICAȚII, SERVICII DE RADIODIFUZIUNE ȘI DE
TELEVIZIUNE SAU SERVICII ELECTRONICE CĂTRE PERSOANE NEIMPOZABILE**

(ARTICOLELE 358-369K DIN DIRECTIVA 2006/112/CE)

SUBSECȚIUNEA 1

DEFINIȚII

Articolul 57a

În sensul prezentei secțiuni, se aplică următoarele definiții:

- (1) „regimul non-UE” înseamnă regimul special pentru serviciile de telecomunicații, serviciile de radiodifuziune și de televiziune sau serviciile electronice prestate de persoane impozabile nestabilite în Comunitate, prevăzut în titlul XII capitolul 6 secțiunea 2 din Directiva 2006/112/CE;
- (2) „regimul UE” înseamnă regimul special pentru serviciile de telecomunicații, serviciile de radiodifuziune și de televiziune sau serviciile electronice prestate de persoane impozabile stabilite în Comunitate, dar în alt stat membru decât statul membru de consum, prevăzut în titlul XII capitolul 6 secțiunea 3 din Directiva 2006/112/CE;
- (3) „regimuri speciale” înseamnă „regimul non-UE” și „regimul UE”;
- (4) „persoană impozabilă” înseamnă o persoană impozabilă nestabilă în Comunitate, astfel cum este definită la articolul 358a alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE, sau

o persoană impozabilă nestabilită în statul membru de consum, astfel cum este definită la articolul 369a alineatul (1) din directiva respectivă.

SUBSECȚIUNEA 2

APLICAREA REGIMURILOR SPECIALE

Articolul 57b

O persoană impozabilă care are mai multe sedii comerciale fixe în Comunitate poate indica oricare din statele membre în care este stabilită ca stat membru de identificare, în temeiul articolului 369a al doilea paragraf din Directiva 2006/112/CE.

Cu toate acestea, dacă persoana impozabilă și-a stabilit activitatea economică în Comunitate, aceasta trebuie să desemneze statul membru în care și-a stabilit sediul activității economice ca stat membru de identificare.

Articolul 57c

Dacă o persoană impozabilă care utilizează regimul UE nu mai are un sediu comercial fix în statul membru pe care l-a indicat, în temeiul articolului 369a al doilea paragraf din Directiva 2006/112/CE, ca stat membru de identificare, aceasta încetează să mai fie obligată prin decizia respectivă.

SUBSECȚIUNEA 3

DOMENIUL DE APLICARE A REGIMURILOR SPECIALE

Articolul 57d

Regimul UE nu se aplică în cazul serviciilor de telecomunicații, de radiodifuziune și de televiziune sau al serviciilor electronice prestate într-un stat membru în care persoana impozabilă și-a stabilit activitatea economică sau are un sediu comercial fix. Aceste prestări trebuie în schimb declarate la autoritățile fiscale competente din statul membru respectiv, în declarația de TVA prevăzută la articolul 250 din Directiva 2006/112/CE.

Articolul 57e

Fără a aduce atingere articolului 57d, statele membre permit oricărei persoane impozabile să utilizeze regimul UE, în cazul în care clientul este stabilit, sau are domiciliul stabil sau reședința obișnuită, în oricare stat membru.

SUBSECȚIUNEA 4

OBLIGAȚII DE RAPORTARE

Articolul 57f

Persoana impozabilă comunică statului membru de identificare informațiile solicitate la articolele 360, 361 și 369c din Directiva 2006/112/CE, precum și orice modificare a informațiilor furnizate, în termen de 30 de zile de la data la care dispune de aceste informații.

SUBSECȚIUNEA 5

IDENTIFICARE

Articolul 57g

Atunci când o persoană impozabilă declară statului membru de identificare că își începe activitățile incluse în unul din regimurile speciale, regimul respectiv se aplică începând cu prima zi a trimestrului calendaristic următor.

Cu toate acestea, dacă activitățile sunt desfășurate pentru prima dată, iar serviciile sunt prestate înainte de prima zi a trimestrului calendaristic următor, regimul se aplică începând cu data primei prestări, cu condiția ca aceasta să aibă loc în trimestrul calendaristic în care este efectuată comunicarea.

Articolul 57h

La cererea acesteia, statele membre permit oricărei persoane impozabile care utilizează unul din regimurile speciale să înceteze utilizarea regimului respectiv. Persoana impozabilă informează statul membru de identificare cu cel puțin 10 zile înainte de sfârșitul trimestrului calendaristic începând cu care intenționează să înceteze utilizarea regimului. Încetarea devine efectivă începând cu prima zi a trimestrului calendaristic următor.

Dacă o persoană impozabilă decide să înceteze utilizarea unuia din regimurile speciale, aceasta este exclusă de la utilizarea regimului respectiv în orice stat membru, pentru o perioadă minimă de un an calendaristic de la data încetării.

SUBSECȚIUNEA 6

EXCLUDERE

Articolul 58

Dacă o persoană impozabilă care utilizează unul din regimurile speciale îndeplinește cel puțin unul din criteriile de excludere stabilite la articolul 363 sau la articolul 369e din Directiva 2006/112/CE, statul membru de identificare exclude persoana impozabilă în cauză de la regimul respectiv.

Numai statul membru de identificare este autorizat să excludă o persoană impozabilă de la utilizarea unuia din regimurile speciale.

Statul membru de identificare poate să își bazeze decizia de excludere pe orice informații disponibile, inclusiv pe informațiile furnizate de oricare alt stat membru.

Excluderea devine efectivă începând cu prima zi a trimestrului calendaristic următor.

Articolul 58a

Dacă o persoană impozabilă care utilizează unul din regimurile speciale nu a prestat, în niciun stat membru de consum, serviciile incluse în regimul respectiv, pentru o perioadă de opt trimestre calendaristice consecutive, se consideră că aceasta și-a încetat activitățile impozabile în sensul articolului 363 litera (b) sau al articolului 369e litera (b) din Directiva 2006/112/CE.

Articolul 58b

Dacă o persoană impozabilă este exclusă de la unul din regimurile speciale din cauza nerespectării repetate a normelor aferente regimului respectiv, persoana impozabilă în cauză rămâne exclusă de la utilizarea oricăruia din cele două regimuri în orice stat membru, până la sfârșitul celui de-al doilea an calendaristic care urmează după anul calendaristic în care a avut loc excluderea.

Se consideră că o persoană impozabilă nu a respectat în mod repetat normele aferente unuia din regimurile speciale, în sensul articolului 363 litera (d) sau al articolului 369e litera (d) din Directiva 2006/112/CE, în cel puțin următoarele cazuri:

- (a) dacă aceasta nu a depus declarațiile de TVA timp de trei trimestre calendaristice consecutive;
- (b) dacă aceasta nu a plătit nicio sumă datorată cu titlu de TVA, timp de trei trimestre calendaristice consecutive.

Articolul 58c

Dacă o persoană impozabilă este exclusă de la unul din regimurile speciale, aceasta trebuie să-și achite toate obligațiile privind TVA aferente prestărilor de servicii de telecomunicații, de servicii de radiodifuziune și de televiziune sau de servicii electronice direct la autoritățile fiscale ale statului membru de consum în cauză, inclusiv orice rectificări care trebuie efectuate la declarațiile de TVA depuse înainte de excludere sau orice plăți ale TVA.

SUBSECȚIUNEA 7

DECLARAȚIA DE TVA

Articolul 59

Orice perioadă de declarare în sensul articolului 364 sau al articolului 369f din Directiva 2006/112/CE este o perioadă de declarare separată.

Dacă o persoană impozabilă a fost înregistrată, în conformitate cu articolul 57g al doilea paragraf din prezentul regulament, în cadrul unuia din regimurile speciale în cursul unei perioade de declarare, aceasta trebuie să depună o declarație de TVA pentru întreaga perioadă de declarare respectivă.

Articolul 59a

Dacă în cursul unei perioade de declarare nu sunt prestate servicii în cadrul regimurilor speciale, persoana impozabilă trebuie să depună o declarație de TVA în care să indice că nu au avut loc prestări de servicii în cursul perioadei respective (declarație „nulă”).

Articolul 60

Sumele din declarațiile de TVA întocmite în cadrul regimurilor speciale nu se rotunjesc în plus sau în minus la cel mai apropiat număr întreg. Trebuie raportată și plătită valoarea exactă a TVA.

Articolul 61

După ce o declarație de TVA a fost depusă în conformitate cu articolul 364 sau cu articolul 369f din Directiva 2006/112/CE, orice modificări ulterioare ale cifrelor înscrise în declarație pot fi efectuate numai prin intermediul unei modificări a declarației în cauză și nu printr-o ajustare a unei declarații ulterioare. Sunt permise mai multe modificări succesive ale aceleiași declarații de TVA.

În cadrul regimurilor speciale, sunt permise astfel de modificări ale declarațiilor pe parcursul unei perioade de până la cinci ani de la data la care a fost depusă declarația inițială. Acest fapt nu aduce atingere dreptului oricărui stat membru de consum de a accepta sau de a solicita depunerea unei astfel de modificări de către persoana impozabilă.

SUBSECȚIUNEA 8

MONEDĂ

Articolul 61a

Dacă un stat membru de identificare care nu a adoptat moneda euro ca monedă unică decide că declarația de TVA trebuie întocmită în moneda națională, această decizie se aplică tuturor persoanelor impozabile.

SUBSECȚIUNEA 9

PLĂȚI

Articolul 62

Sumele plătite cu titlu de TVA în temeiul articolului 367 sau al articolului 369i din Directiva 2006/112/CE trebuie să fie specifice declarației de TVA depuse în temeiul articolului 364 sau al articolului 369f din directiva respectivă. Orice ajustare ulterioară a sumelor plătite poate fi efectuată numai cu referire la declarația în cauză și nu poate fi alocată altei declarații sau efectuată prin ajustarea unei declarații ulterioare. Fiecare plată trebuie să indice numărul de referință al acestei declarații specifice.

Articolul 63

Un stat membru de identificare care primește o plată mai mare decât cea rezultată din declarația de TVA depusă în temeiul articolului 364 sau al articolului 369f din Directiva 2006/112/CE rambursează suma plătită în exces direct persoanei impozabile în cauză.

Dacă un stat membru de identificare a primit o sumă pentru o declarație de TVA despre care s-a constatat ulterior că este incorectă, iar statul membru în cauză a distribuit deja această sumă statelor membre de consum, statele membre respective rambursează direct persoanei impozabile orice plată în exces. În acest caz, statele membre respective comunică statului membru de identificare suma rambursărilor în cauză.

Articolul 63a

Persoana impozabilă efectuează orice plată direct statului membru de identificare.

Dacă plata efectuată nu corespunde celei rezultate din declarația de TVA depusă în temeiul articolului 364 sau al articolului 369f din Directiva 2006/112/CE, statul membru de identificare comunică persoanei impozabile, prin mijloace electronice, orice sumă restantă datorată cu titlu de TVA, în termen de 10 zile de la sfârșitul perioadei menționate la articolul 367 sau la articolul 369i din Directiva 2006/112/CE.

Orice comunicări ulterioare și măsurile luate în vederea colectării TVA intră în responsabilitatea statului membru de consum în cauză.

Articolul 63b

Dacă o declarație de TVA este incompletă sau incorectă, ori este depusă cu întârziere, sau dacă plata TVA se efectuează cu întârziere, orice dobânzi, penalități sau orice alte taxe datorate se plătesc direct statului membru de consum.

SUBSECȚIUNEA 10

REGISTRE

Articolul 63c

1. Pentru a fi considerate suficient de detaliate în sensul articolelor 369 și 369k din Directiva 2006/112/CE, registrele ținute de persoana impozabilă trebuie să conțină următoarele informații:

- (a) statul membru de consum în care este prestat serviciul;
- (b) tipul de serviciu prestat;
- (c) data prestării serviciului;
- (d) suma impozabilă;
- (e) orice creștere sau reducere ulterioară a sumei impozabile;
- (f) cota de TVA aplicată;
- (g) valoarea TVA de plată;
- (h) data și suma plăților primite;
- (i) orice plăți în avans primite înainte de prestarea serviciului;
- (j) dacă se emite o factură, informațiile cuprinse în factură;
- (k) numele clientului, dacă persoana impozabilă deține această informație;
- (l) locul în care clientul este stabilit, sau în care are domiciliul stabil sau reședința obișnuită, dacă persoana impozabilă deține aceste informații.

2. Informațiile menționate la alineatul (1) sunt înregistrate de către persoana impozabilă în așa fel încât să poată fi puse la dispoziție fără întârziere și pentru fiecare serviciu prestat.”

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament se aplică de la 1 ianuarie 2015.

Cu toate acestea, statele membre permit persoanelor impozabile nestabilite să depună începând cu 1 octombrie 2014 informațiile solicitate la articolului 360 sau la articolul 369c din Directiva 2006/112/CE, modificată prin Directiva 2008/8/CE, pentru înregistrare în cadrul regimurilor speciale pentru persoanele impozabile nestabilite care prestează servicii de telecomunicații, servicii de radiodifuziune și de televiziune sau servicii electronice către persoane neimpozabile.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

*Pentru Consiliu,
Președintele*